

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **J. Ch.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2018, č. j. OD 185/18-2/67.1/18041/Li, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 2. 7. 2019, č. j. 58 A 8/2018 - 48,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Česká Lípa ze dne 12. 12. 2017, č. j. MUCL/118873/2017. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z přestupků podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, za něž mu byla uložena pokuta ve výši 25 000 Kč, zákaz řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců a také mu byla uložena povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 1000 Kč.

[2] Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

[3] Jedna z těchto podmínek, stanovená v § 106 odst. 2 věta první s. ř. s., je, že *(k)asační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.*

[4] Ze spisu krajského soudu vyplynulo, že kasační stížností napadený rozsudek byl doručován zmocněnci stěžovatele. Zmocněnec byl zmocněn na základě plné moci ze dne 28. 11. 2016, která byla přiložena k žalobě (č. 1. 8 spisu krajského soudu), „*ke všem právním úkonům spojených s mojí [stěžovatelovou] osobou a dále ve věci – zahájení řízení o přestupcích podle ustanovení - § 125c odst. 1, písm. d, k – zákona o silničním provozu.*“. V reakci na předloženou plnou moc zaslal krajský soud stěžovateli přípis ze dne 5. 6. 2018 (č. 1. 38 spisu krajského soudu) s dotazem, zda byla doručená plná moc zamýšlena i pro navazující soudní řízení a zda má soud jednat s uvedenou osobou jako obecným zmocněncem stěžovatele. Stěžovatel odpověděl podáním ze dne 27. 7. 2018 tak, že plná moc byla uvedenému zmocněnci „*udělena jak pro jednání se správním odborem dopravy I. a II. stupně, tak i ve věci žaloby ze dne 24. 5. 2018, proti rozhodnutí těchto správních orgánů.*“ (č. 1. 44 spisu krajského soudu).

[5] Napadený rozsudek byl na adresu zmocněnce doručován poštovní přepravou dne 8. 7. 2019, přičemž adresát nebyl zastížen, a proto mu byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. To však v úložní době 10 dnů neučinil, a tak mu byla dne 22. 7. 2019 zásilka vložena do domovní schránky.

[6] Dne 5. 8. 2019 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena elektronickou poštou kasační stížnost žalobce, bez zaručeného podpisu, která byla následně doplněna žalobcem podepsanou kasační stížností ze dne 5. 8. 2019, doručenu Nejvyššímu správnímu soudu poštovní přepravou dne 7. 8. 2019 (datum podání zásilky 5. 8. 2019).

[7] V kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že zmocněnce si zvolil pro správní řízení. Zmocněnec však následně stěžovateli sdělil, že bude často pobývat mimo trvalé bydliště a také v zahraničí. S krajským soudem komunikoval výhradně stěžovatel, a tak předpokládal, že i on sám bude adresátem jakékoliv korespondence zaslané krajským soudem. Zmocněnec si vyzvedl poštovní zásilku s rozsudkem až po příjezdu do místa trvalého bydliště v odpoledních hodinách dne 4. 8. 2019, a tak stěžovatel pozbyl možnosti podat včasnou kasační stížnost. Kvůli výše naznačenému zmatečnému postupu krajského soudu a nepřítomnosti zmocněnce v místě bydliště v období od 1. 7. 2019 do 4. 8. 2019 požádal žalobce o prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti.

[8] Stěžovatel tedy upozorňuje, že krajský soud nesprávně doručoval napadený rozsudek zmocněnci, přitom měl doručit napadený rozsudek přímo jemu. S tímto názorem však Nejvyšší správní soud nesouhlasí. Stěžovatel si zcela dobrovolně zvolil svého zástupce pro řízení o žalobě, kterým byl na základě plné moci ze dne 28. 11. 2016 ve spojení s jeho vyjádřením ze dne 27. 7. 2018 zmocněnec (§ 35 odst. 7 zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění účinném do 1. 3. 2019). Zvolí-li si žalobce v řízení zástupce, doručuje se pouze jemu (§ 42 odst. 2 věta první s. ř. s.). Ze spisu není jakkoliv patrné, že by stěžovatel své zmocnění odvolal. Krajský soud sice doručil (jediný) přípis ze dne 4. 7. 2018 s názvem „*Výzva a poučení*“ přímo žalobci (č. 1. 43 spisu krajského soudu), to však kvůli tomu, že neměl s ohledem na formulaci plné moci za zřetelné, zda je udělena i pro řízení o žalobě. Jakmile ale stěžovatel tuto spornou otázku ozřejmil, krajský soud postupoval v souladu s jeho zmocněním a rozsudek správně doručoval zvolenému zmocněnci. V této souvislosti je nutno podotknout, že ze zásady *vigilantibus iura scripta sunt* (bdělým náleží práva) vyplývá, že si každý má aktivně střežit svá práva, a pokud stěžovatel disponoval informací,

pokračování

že jeho zmocněnec nebude v místě bydliště a nebude moci „přebírat poštu“, měl svou plnou moc odvolat. To však neučinil.

[9] Napadený rozsudek tak byl dne 8. 7. 2019 doručován zmocněnci, který si zásilku v desetidenní úložní době nevyzvedl, a proto mu byl doručen tzv. fikcí ve čtvrtek 18. 7. 2019 (§ 49 odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.). Tento den určuje počátek lhůty k podání kasační stížnosti.

[10] Poslední den dvoutýdenní lhůty k podání kasační stížnosti připadl na čtvrtek 1. 8. 2019 (§ 40 odst. 2 věty první s. ř. s.), kdy také uvedená lhůta marně uplynula. Kasační stížnost podal stěžovatel k poštovní přepravě i elektronicky až dne 5. 8. 2019.

[11] Pro úplnost je nutné doplnit, že ačkoliv stěžovatel označil v kasační stížnosti, že směřuje proti rozsudku krajského soudu ze dne 2. 8. 2019, č. j. 58 A 5/2018 – 48, z podání je zřejmé, že směřuje právě proti napadenému rozsudku. Nejvyšší správní soud se pro ověření, že se opravdu jedná o uvedený rozsudek, telefonicky informoval u krajského soudu, zda u něj stěžovatel nevede vícero sporů. Krajský soud potvrdil, že u něj nejsou vedena žádná jiná řízení žalobce než skončené řízení ve věci sp. zn. 58 A 8/2018 (č. l. 14 spisu Nejvyššího správního soudu). Nejvyšší správní soud nemá z tohoto důvodu pochyb, že stěžovatel zamýšlel podat kasační stížnost proti v záhlaví uvedenému rozsudku.

[12] Na základě výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost stěžovatele byla ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. podána opožděně. Zmeškání lhůty nelze podle poslední věty citovaného ustanovení prominout, a soud tedy nemohl žádosti stěžovatele vyhovět.

[13] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl jako opožděnou [§ 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s.].

[14] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. září 2019

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu